

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος**

Όνομα αξιολογούμενου: ΕΛΕΝΗ ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή: ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΣΑΚΩΣΤΑ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:	ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ ΠΡΑΚΤΙΚΟ Α'.pdf
Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:	ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ 1Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf
Ημερομηνία 1ης συνάντησης:	27/05/2024
Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:	ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ 2Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ1.pdf.pdf
Ημερομηνία 2ης συνάντησης:	31/05/2024

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ ΠΕΔΙΟ Α1 Εκπαιδευτικός: ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ Λαμβάνοντας υπόψη τις συναντήσεις προετοιμασίας για την παρατήρηση των διδασκαλιών, την παρατήρηση των δύο διδασκαλιών, τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις διδασκαλίες, την έκθεση αυτοαξιολόγησης, τα στοιχεία ή τεκμήρια που η αξιολογούμενη έχει συγκεντρώσει στον ηλεκτρονικό της φάκελο, καθώς και τα στοιχεία ή τεκμήρια που έχει συγκεντρώσει η αξιολογήτρια, φαίνεται ότι η εκπαιδευτικός ΠΕ70 ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ παρουσίασε ένα υψηλό επίπεδο προετοιμασίας και διδακτικών ικανοτήτων. Αξιολογώντας την απόδοσή της στο πεδίο Α1: Γενική και Ειδική διδακτική του γνωστικού αντικείμενου, το εκπαιδευτικό της έργο κρίνεται ως «εξαιρετικό». Η εκπαιδευτικός εφάρμοσε μια διαφοροποιημένη προσέγγιση στις διδασκαλίες της, λαμβάνοντας υπόψη της τόσο τους γενικούς όσο και τους ειδικούς παράγοντες που σχετίζονται με τις εκπαιδευτικές ανάγκες των μαθητών/τριών της. Αναφορικά με την: αα) Προετοιμασία της διδασκαλίας: Η προετοιμασία της εκπαιδευτικού κρίνεται εξαιρετικά επαρκής και ενδεικτική μιας συστηματικής και διαφοροποιημένης προσέγγισης. Η εκπαιδευτικός αξιοποιεί διδακτικές τεχνικές που ευθυγραμμίζονται με τις θεωρίες της διαφοροποιημένης διδασκαλίας (Tomlinson, 1999) και της εποικοδομητικής μάθησης (Piaget, 1954). Στην πρώτη διδασκαλία, η επιλογή δραστηριοτήτων που κλιμακώνονται, όπως η δημιουργία αφίσας και ποιήματος με ενεργητικές μετοχές, υποστηρίζει ποικίλα μαθησιακά στυλ σύμφωνα με τη θεωρία της πολλαπλής νοημοσύνης του Gardner (1983). Το γεγονός ότι η εκπαιδευτικός χρησιμοποιεί πολυμεσικά εργαλεία όπως το Wordwall και οπτικοποιημένες προσεγγίσεις μέσω εποπτικού υλικού (π.χ. βίντεο με

πεταλούδες) υποδηλώνει βαθιά γνώση για το πώς η ψηφιακή τεχνολογία μπορεί να ενισχύσει τη μάθηση. Επιπλέον, η ενσωμάτωση διαθεματικών προσεγγίσεων, όπως η σύνδεση με τα Εικαστικά και τη Μελέτη Περιβάλλοντος, συνάδει με τις αρχές της διεπιστημονικότητας και την ολιστική μάθηση που προτείνουν οι Bruner (1960) και Dewey (1938), ενισχύοντας την κατανόηση των μαθητών/τριών μέσω της σύνδεσης με το πραγματικό περιβάλλον. Αντίστοιχα, στη δεύτερη διδασκαλία, η οργάνωση της θεματικής "Πώς αναπτύσσεται ένα ζώο" είναι σαφής, με επιμελημένη επιλογή υλικών και δραστηριοτήτων που ενισχύουν τη βιωματική μάθηση. Η ενσωμάτωση ποικίλων εποπτικών και ψηφιακών εργαλείων (πλαστελίνες, χαρτόνια, ψηφιακές εφαρμογές, παραμύθια) δείχνει ένα βαθύ επίπεδο προετοιμασίας που υποστηρίζει διαφορετικά μαθησιακά προφίλ. Οι δραστηριότητες με τη δημιουργία αντικειμένων και σκηνικών μέσω της πλαστελίνης (κύκλος της ζωής της πεταλούδας-κουτί αφήγησης) δείχνουν ότι η εκπαιδευτικός υιοθετεί πρακτικές πολυαισθητηριακής μάθησης (Montessori, 1912), υποστηρίζοντας την κατανόηση αφηρημένων εννοιών όπως ο κύκλος ζωής ζώων. Συνολικά, η προετοιμασία της εκπαιδευτικού αναγνωρίζει τις ανάγκες των μαθητών/τριών και επιδεικνύει ευελιξία και προσαρμοστικότητα στη διδακτική προσέγγιση, ακολουθώντας αρχές συμπεριληπτικής εκπαίδευσης. αβ) Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο: Η εκπαιδευτικός επιδεικνύει υψηλή ετοιμότητα και βαθιά γνώση του γνωστικού αντικείμενου και στις δύο διδασκαλίες. Στην πρώτη διδασκαλία, η ανάλυση των ενεργητικών μετοχών γίνεται με σαφή και κατανοητό τρόπο, ενώ η χρήση της οπτικοποίησης της γραμματικής και των αφηρημένων εννοιών συνάδει με τη βιωματική μάθηση και την εποικοδομητική θεωρία (Piaget, 1954). Παράλληλα, η σύνδεση με άλλες θεματικές ενότητες (Μελέτη Περιβάλλοντος, Εικαστικά) διευρύνει την κατανόηση του αντικείμενου μέσω διαθεματικών αναφορών, επιβεβαιώνοντας την προσέγγιση της σπειροειδούς μάθησης του Bruner. Στη δεύτερη διδασκαλία, η εκπαιδευτικός επιδεικνύει ετοιμότητα όσον αφορά τη Μελέτη Περιβάλλοντος, προσεγγίζοντας θέματα όπως οι ανάγκες των ζώων, ο κύκλος ζωής της πεταλούδας και της κότας, με πολυδιάστατες προσεγγίσεις και ψηφιακούς πόρους. Η εμπάθυνση στις έννοιες και η ικανότητά της να προσαρμόζει την ύλη στις ανάγκες των μαθητών/τριών αποδεικνύει την υψηλή επιστημονική εγκυρότητα της διδασκαλίας της. Επιπλέον, η σύνδεση με το παραμύθι "Μια κάμπια πολύ πεινασμένη" του Eric Carle, αποτελεί ένα επιτυχημένο παράδειγμα διαθεματικής προσέγγισης που συνδυάζει τη φαντασία, τη γλώσσα και τις επιστήμες, συνάδοντας με τις αρχές της εποικοδομητικής μάθησης. Η συνολική ετοιμότητα της εκπαιδευτικού αποδεικνύεται και από τη χρήση ψηφιακών εργαλείων, τα οποία δεν χρησιμοποιούνται απλώς για την ενίσχυση της προσοχής των μαθητών/τριών, αλλά εμπλουτίζουν το γνωστικό περιεχόμενο και διευκολύνουν τη μεταφορά της γνώσης σε ένα πιο βιωματικό πλαίσιο. αγ) Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές: Η εκπαιδευτικός επιδεικνύει μια ποικιλία διδακτικών πρακτικών που συνάδουν με τις σύγχρονες παιδαγωγικές προσεγγίσεις και τις θεωρίες της μάθησης. Στην πρώτη διδασκαλία, εφαρμόζονται πρακτικές καθοδηγούμενου διαλόγου, ερωταπαντήσεων, ομαδοσυνεργατικής μάθησης και εξατομικευμένης διδασκαλίας, οι οποίες υποστηρίζουν τόσο την κοινωνική αλληλεπίδραση όσο και την ανάπτυξη της κριτικής σκέψης, όπως τονίζουν οι Vygotsky (1978) και Dewey (1938). Η μαθητοκεντρική προσέγγιση ενισχύει τη μεταγνωστική ανάπτυξη των μαθητών/τριών, προωθώντας την αυτορρύθμιση και την ανακαλυπτική μάθηση. Οι δραστηριότητες διαφοροποιούνται ανάλογα με τις ανάγκες των μαθητών/τριών, ενσωματώνοντας αρχές διαφοροποιημένης διδασκαλίας (Tomlinson, 1999) και συμπεριληπτικής εκπαίδευσης, καθώς δίνεται έμφαση στη συμμετοχή όλων των μαθητών/τριών, ανεξαρτήτως γνωστικών ή κοινωνικών διαφορών. Στη δεύτερη διδασκαλία, η χρήση βιωματικών πρακτικών, όπως η κατασκευή πλαστελίνης για την αναπαράσταση του κύκλου ζωής της πεταλούδας, αποτελεί παράδειγμα ενεργού μάθησης και πολυαισθητηριακής προσέγγισης (Montessori, 1912). Η ομαδοσυνεργατική μέθοδος ενισχύει την ανάπτυξη κοινωνικών δεξιοτήτων, ενώ η διαχείριση της ποικιλομορφίας των μαθητών/τριών γίνεται με προσαρμοσμένες δραστηριότητες που ενσωματώνουν τις αρχές της συμπεριληπτικής και της διαπολιτισμικής παιδαγωγικής. Η εκπαιδευτικός επιδεικνύει ευελιξία και δημιουργικότητα στις διδακτικές της πρακτικές, αξιοποιώντας καινοτόμες μεθόδους και ψηφιακά εργαλεία, προωθώντας τη συνεργασία, την κριτική σκέψη και τη δημιουργική έκφραση. αδ) Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης: Η εκπαιδευτικός διακρίνεται για τη δημιουργία ενός θετικού παιδαγωγικού κλίματος, βασισμένου στη συνεργασία, την ενθάρρυνση και τη θετική ανατροφοδότηση. Στην πρώτη διδασκαλία, οι σχέσεις μεταξύ των μαθητών/τριών και της εκπαιδευτικού χαρακτηρίζονται από αμοιβαίο σεβασμό και εμπιστοσύνη. Οι μέθοδοι ενίσχυσης της συμμετοχής, όπως η έμμεση ενθάρρυνση και οι θετικές παρεμβάσεις, δημιουργούν ένα περιβάλλον όπου οι μαθητές/τριες αισθάνονται ασφαλείς να εκφράσουν ιδέες και να συμμετάσχουν ενεργά στη μαθησιακή διαδικασία. Η εκπαιδευτικός είναι ικανή στη διαχείριση της τάξης, δείχνοντας ιδιαίτερη ευαισθησία στις ανάγκες των μαθητών/τριών με μαθησιακές ή συμπεριφορικές δυσκολίες. Καταφέρνει, επίσης, να διαχειρίζεται αποτελεσματικά τις αποκλίνουσες συμπεριφορές με ενσυναίσθηση και υπομονή, εφαρμόζοντας στρατηγικές που προωθούν την εσωτερική πειθαρχία. Η διαχείριση αυτή είναι οργανωμένη και αποδοτική, ιδιαίτερα όταν λαμβάνει υπόψη τις ετερογενείς ανάγκες της τάξης. αε) Αναστοχασμός της διδασκαλίας – Αυτοαξιολόγηση της εκπαιδευτικού: Η εκπαιδευτικός φαίνεται να έχει βαθιά συνείδηση της ανάγκης για συνεχή αυτοαξιολόγηση και βελτίωση. Η προσαρμοστικότητα στις μεθόδους της, καθώς και οι τροποποιήσεις που ενσωματώνει με βάση την ανατροφοδότηση από τους/τις μαθητές/τριες, δείχνουν ότι υιοθετεί μια αναστοχαστική προσέγγιση. Στην πρώτη διδασκαλία, οι διδακτικές επεκτάσεις και οι διαφοροποιήσεις

που προτείνει επιβεβαιώνουν τη διαρκή διάθεση αναπροσαρμογής. Στη δεύτερη διδασκαλία, η συνεχής παρατήρηση και ανατροφοδότηση δείχνουν ότι η εκπαιδευτικός λαμβάνει υπόψη την εξέλιξη και τις ανάγκες των μαθητών/τριών για να βελτιώνει τη διδακτική της πρακτική. Συνοψίζοντας, η εκπαιδευτικός παρουσιάζει άριστη προετοιμασία, γνώση του γνωστικού αντικειμένου, και πολυδιάστατη διδακτική μεθοδολογία. Δημιουργεί θετικό παιδαγωγικό κλίμα που ευνοεί τη συνεργασία και την αυτονομία των μαθητών/τριών, ενώ ενσωματώνει σύγχρονα εργαλεία και πρακτικές για την ενίσχυση της μάθησης. Ο αναστοχασμός και η αυτοαξιολόγηση αποτελούν σταθερά χαρακτηριστικά της διδασκαλίας της, οδηγώντας σε συνεχή βελτίωση της πρακτικής της. Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω η εκπαιδευτικός εκπληρώνει τα κριτήρια για να αξιολογηθεί ως «εξαιρετική».